

UV 3/2005

Suomen poliittinen eliitti sitoutui joulukuussa 2003 hallitusten välisessä konferenssissa (HVK) EU:n perustuslain militarisointiartikloihin.

Niiden perusteella Suomea alettiin valmistaa laittomiin sotiin ulkomailla.

Jotta voidaan lähteä höökimään, omaa rauhanturvalakia pitää muuttaa.

Rauhaanpakottamista kriisinhallinnan valekaavussa

Vielä tänään laki kieltää suomalaisten osallistumisen sotilaallisiin operaatioihin, joilla ei ole YK:n mandaattia eli lupaa. Vain se voi tehdä sotatoimista vierailta mailla kansainvälisoikeudellisesti laillisia.

Esimerkiksi USA:n hyökkäys Irakiin oli laitton, ja sen sanoi YK:n yleiskokouksessa viime lokakuussa rohkeasti ääneen presidentti Tarja Halonen.

Vanhasen hallitus on sitoutunut EU:ssa uuden perustuslain mukaan *kriisinhallintatehtäviin*, jotka eivät ole perinteistä rauhanturvaamista vaan sitä ”vaativampia tehtäviä”. Ne voivat olla *rauhaan pakottamista* taistelujoukoilla, ja EU:n joukot voivat operoida kansainvälisoikeudellisessa katsannossa myös laittomasti.

Perustuslain valmistelun aikaan siihen yritettiin saada kieltoa ryhtyä EU:n nimissä laittomiin operaatioihin, mutta se ei onnistunut. Suurin osa EU-maista (25:stä 19) on Nato-maita, ja Natossa ne ovat sitoutuneet hyökkäämään USA:n rinnalla tarvittaessa myös laittomasti.

Kriisinhallinta, millä nimellä laittomia operaatioita markkinoidaan, on aina operointia EU:n rajojen ulkopuolella. Kun operoidaan ulkomailla, se ei ole puolustusta vaan hyökkäystä.

Nopean toiminnan taistelujoukot

Vanhasen hallitus on eduskunnalta lupaa kysymättä aloittanut EU-sitoumustensa täytäntöönpanon.

Kun EU kutsui jäsenmaita luovuttamaan joukkoja, jotka voidaan lähettää taistelu tehtäviin 5-10 päivässä, Suomi ilmoittautui mukaan.

Taisteluosastoja muodostetaan ensiksi Nato-maiden *Saksan* ja *Hollannin* kanssa, jonka käyttöön Suomi kouluttaa 160 taistelijaa. Toinen taisteluosasto muodostetaan pohjoisten naapureiden *Ruotsin*
ja Nato-maiden
Viron
ja
Norjan
kanssa. Joukkojen yhteisvahvuus on satoja suomalaisia.

Tätä kautta Suomi siirtyy palkkasoturikauteen. Poliittinen eliitti ei voi tapattaa varusmiehiä ulkomailla, mutta palkkasotilaita voi.

Suomalaiset ovat EU:n nimissä hyökkäysvalmiita vuonna 2007.

Suomi maksaa joukkojen käytöstä aiheutuvat kustannukset, jotka ovat noin 10 miljoonaa euroa pelkästä päivystämisestä. Jos pitää todella lähteä, kustannukset kasvavat.

Jos operaatioista ei sitten päästä irti, kustannukset kasvavat ilman ylärajaa.

Rauhanturvalain ”uudistus”

Toukokuun alkupuolella valmistui Markus Lyran virkamiestyöryhmän mietintö rauhanturvalakimme saattamisesta EU- ja Nato-yhteensopivaksi.

Sen kautta Suomi panee täytäntöön EU:n perustuslain määräyksiä, vaikka mainittu laki ei ole voimassa eikä edes ole näiltä näkymin tulossa voimaan.

Hallituspuolueiden kesken on ollut pitkään yksimielisyys osallistumisesta EU:n operaatioihin, ja virkamiehet oli pantu tekemään siitä ns. likainen työ ja valmistelemaan esitys. Mietintö lähetettiin puolustusministeriön kenraaleille kirjoitettavaksi lain muotoon, ja eduskuntaan se tulee hallituksen esityksenä syksyllä.

Lähdön automatiikka

Lyran työryhmä ehdottaa Vanhasen hallitukselle ja hallitus eduskunnalle YK:n mandaatin poistamista rauhanturvalaista. Rauhaanpakottaminen sallittaisiin suomalaisille ilman viittausta YK:n peruskirjaan.

Halutaan hyökätä laittomasti.

Sen lisäksi se ehdottaa hyökkäysjoukkojen käytön nopeuttamiseksi eräänlaista automatiikkaa joukkojen lähettämiseksi.

Hallitus antaa muutamaa kuukautta ennen Suomen päivystysvuoron alkamista (vuonna 2007) eduskunnalle selonteon operaatioista, joita voi tulla kohdalle päivystyksen aikana. Sen jälkeen asia ei enää tule julkiseen käsittelyyn eduskunnassa, vaan asiasta päättäisi koko eduskunnan puolesta sen ulkoasiainvaliokunta suljettujen ovien takana.

Jos on kyse erityisen vaativasta tehtävästä, jolla ei ole YK:n mandaattia, hallituksen on vietävä asia koko eduskunnan käsittelyyn. Hallitus määrittää itse, mikä on "erityisen vaativa tehtävä" EU:n painaessa kaiken aikaa päälle: nopean toiminnan joukot ovat nopean toiminnan joukot, eikä liittolaisia samassa taisteluosastossa saa pettää.

Suomi päättää osallistumisesta itse

EU:ssa päätös taistelujoukkojen lähettämisestä rauhaanpakottamistehtäviin on tehtävä yksimielisesti. Muuten eivät joukot voi toimia EU:n nimissä.

Suomi voi EU:ssa estää yksinkin EU:n yhteisen operaation, mutta kokemus Suomen poliittisen eliitin toiminnasta on se, että me olemme lähdössä ensimmäisten joukossa.

On totuttu siihen, että Suomen herrat eivät kestä EU-paineita. Niinpä Suomen liittoutumattomuuden tosiasialliseen luudentumiseen ei tarvita EU:n perustuslakia ja sen mukanaan tuomia pakkoja.

Tuki upseeriliitolle!

Suomen upseeriliitto on julistanut kansainväliset kriisinhallintaoperaatiot hakukieltoon.

Upseerit ovat pääosin isänmaallista väkeä. He haluavat puolustaa Suomea mutta eivät hyökätä ulkomaille.

Ainakin hyökkäysoperaatioiden palvelusuhde-ehdoista pitäisi heidän kanssaan sopia ennalta. Sitten kun palataan sinkkiarkuissa, on myöhäistä sopia vakuutuksista ja kotiin jääneiden omaisten perhe-eläkkeistä.

Upseerikunta on oikeassa!

Kenraalit ampuvat alempia upseereita kovilla.

Puolustusvoimain komentaja Juhani Kaskeala , joka on protestiksi eronnut upseeriliitosta, sanoo, että esimerkiksi hakukieltoon osallistuvia ilmavoimien upseereita ei kouluteta kansainvälisiin tehtäviin. Se merkitsee asianomaisille upseereille ylenemismahdollisuuksien tukahduttamista.

Jos upseeri haluaa edetä urallaan, hänelle on etua kokemuksesta kansainvälisissä tehtävissä. On kuitenkin eri asia se, että taistelujoukkoihin pitää osallistua saman periaatteen mukaan kuin esikuntatehtäviin.